

עין משפט
נר מצוה

^{עב א תוש"ע אה"ע סי' קעח סעי' ו'}

הגהות הב"ח

(א) גמ' אמר רב נחמן כ"ל ותיבת להי נחמק:
(ב) שם אמר רבא איתתא:
(ג) שם אמר רבא כי נואפות הנה ודס כ"ל וכן כש"י:

גליון הש"ם

גמ' דשע"טו חז"א. ע' שנת ד' קי ע"א בתד"ה ולמי:

הגהות מהר"ב
ורנשבורג

[א] תוס' ד"ה פרטי' נוףף כי' וענורן פי' דהוי נוףף הכעל וערק הכעל. ע"י ספר מקום שמואל בשער המיוזים:

הגהות מהר"י
לנדא

[א] תוס' ד"ה פרטיה נוףף טי'. וענורן פרט דהוי נוףף נראה להכעל וערק הכעל ומה ליה להחניף ולכן פרט הערוך שכבר היה הנוףף נראה להכעל קודם שפני וערק וערק כ"י שתי' עגלס מעיני הכעל ומנה ליה להחניף אלא פרט הערוך ששכר היה הנוףף נראה להכעל קודם שפני וערק ושפיר קאמר דהי דהי עניד אסורא היה ארכוסי מירכס טרס שטיה הכעל רואה אמו:

צא:

ר"ן

אהלווי. נכרים מוכרי אהל: **נפטויי**. מוכרי נפט: **מהרוזיק**. שהיה נחצב עם אותה אשה וכדאמר פ' המוצל (צ"ק דף פה: א) **דהרוקיה** צאנדרונא: **פרטיה נוףף להוא**. פרץ מחילה של הווא ודפנא: **ארכוסי** הוא **מירכס**. שהיה מחניף עצמו כדי שלא יראה קלוני: **צנלאי צנא**. צמקן שלפני הדלת. והא דאצטריכי להני טעמי לאו למימרא דצנלאו הכי איתתא אסירא דליתא שאין האשה נאסרת על צעלה אלא צקינוי וסמירה או צעדי דבר צרוך אלא דאי לאו משום הני טעמי היה ראוי צמיונא צוה לכל צעל נפש לחוש לעצמו כדי לנאת ידי שמיסו: **אלהים משמים יאיר** עינינו בתורתו כאור החמה שבעתים. ויזכנו לראות בכנין ירושלים אמן:

הדרן עלך ואלו נדרים

וסליקא לה מסכת נדרים

ההוא נוואף דעל לגבי דההיא אנתתא אתא גברא סליק נוואף איתיב ^א[בכלאי] כבא הוה מחתן תחלי תמן וטעמינון חויא בעא מרי דכיתא למיכל מן הנהו תחלי בלא דעתא דאינתתא אמר ליה ההוא נוואף לא תיכול מנהון ^אדטעמינון חויא אמר רבא ^א אינתתיה שריא אם איתיה דעכד איסורא ניהא ליה דליכול ולימות דכתיב ^אכי ^א נאפו ודס בידיהו פשיטא מהו דתימא איסורא עבד והאי דאמר ליה דניחא ליה דלא לימות בעל דתהוי אינתתיה עלויה ^אמים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם קא משמע לן:

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

רש"י

מסורת הש"ם

(א) [עין מוס' כחצות יג. ד"ה מעלה], (ב) [בנלאי בבל פי' על גבי כיפת השער במחצא בנלאי כמו שפי' אבולאי. ערוך ערך צב], (ג) [שם לפניו איתא דהקויה וע"ש רש"י שכתב דהקויה סוגרו במסגרי], (ד) [וע' מוספות יבמות כד: ד"ה אמר רבי ומוס' כחצות סג: ד"ה אכל אמרה],

תורה אור השלם

1. ראגשים צדיקים המה ישפטו אותהם משפט נאפות ומשפט שפכות דם פי' נאפת הדף ודם בידיהן: יחוקאל כג מה 2. מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ינעם: משלי ט ז

פירוש הרא"ש

אהלווי. מוכרי אהל ובעלה היה כהן ונאסרת עליו כשוגג: נפטויי. מוכרי נפט: מהרוזיק בביתא. סגור צבית כי היאל המוצל (ד' פה:): דהרוקיה צאנדרונא: פרישה להוצא. פרץ כותל: דהי דהי עניד אסורא היה ארכוסי מירכס טרס שטיה הכעל רואה אמו:

הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

תוספות

איסורא ארכוסי הוי מירבם. פירוש היה נעמן מפני הכעל פירשמי צינמות: כבא דכפא. כתיבת הפתח: פשיטא (דהתם) שוףף חשוד על שפכת דמים: מים גנובים ימתקו. כדאמר כסנהדרין טעל טעם נראה ויתן לעוני עבירה קמ"ל דנואף אינו יודע זה וימאה ליה ללימות צעל כ"י שישאלה כפרהסיא:

הדרן עלך ואלו נדרים וסליקא לה מסכת נדרים

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

(*הדרן עלך מסכת נדרים והדרך עלן. דעתן עלך מסכת נדרים ודעתך עלן. לא תננשי מינה מסכת נדרים ולא תתנשי מינה לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. (**חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפפיות עמך בית ישראל. ונהיה פלנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל פלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך פי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשבח פקודיך פי בם חייתיני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משפיימים והם משפיימים. אנו משפיימים לדברי תורה והם משפיימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שגאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסיים מסכת נדרים בן תעורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסיימם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפני זרעי זרע זרעי עד עולם. ותתקיים פי בהתהלכה תנחה אותך בשכבה תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. פי בי ירבו ימייך ויסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דיירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויניצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופרקנא מן קדם אבהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום במרומוי הוא ברחמייו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

(* פי' הגון על זה תמצא בספר החיים שחיבר אחי הגאון מהר"ל מפראג בספר זכיות ח"א פ"ג, ** בטימא וסוף תשובת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש בב"ק כתוב רמזים על הזכרת שמות הללו.